

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 554

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1

Ἔτος ΚΓ΄.

Τηλ. 628.280

15 Νοεμβρίου 1968 (Π.Ο.Η.)

Γραφεία Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Ἡ παράδοσις

Γ'.

Τοιαύτη, ἐν περιλήψει, «ἡ ἱερὰ Παράδοσις» τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς Ὀρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἣτις ὡς βεβαιωθείσα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ τε τῆς συνεργείας Του εἰς τὴν σύνταξιν τῶν στοιχείων αὐτῆς καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας «τῶν ἐπακολουθησάντων σημείων» (Μάρκ. 16:7) εἶναι ἡ μόνη Ἀλήθεια, καὶ ὡς «Ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει» καὶ θὰ μένῃ «εἰς τὸν αἰῶνα» (ψαλμ. 116), ἀναλλοίωτος καὶ ἀλώβητος, διὰ τῆς συνεχοῦς «φρικτῆς» ἐπὶ τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐπιστάσις τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων.

Πᾶσαι αἱ κατ' αὐτῆς ἔφοδοι τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἀληθείας ἀπέτυχον, θὰ ἀποτυχάνουν δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ ἱστορία ἀποδεικνύει τῶν λόγων τούτων τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸ παρελθόν, αἱ δὲ ἀψευδεῖς τοῦ Σωτῆρος ἐπαγγελίαι διὰ τὸ μέλλον. Πᾶσαι αἱ καταβάσαι βροχαί, οἱ πνεύσαντες καὶ προσπεσόντες «τῇ οἰκίᾳ» (τῇ Ἐκκλησίᾳ) ἄνεμοι, δὲν ἐκρήμυνισαν αὐτήν, «τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν Πέτραν» (Ματθ. 16:18). «Ἡ δὲ Πέτρα ἦν ὁ Χριστός» (Α' Κορινθ. 10:4). Ὁ ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν καὶ δυσσεβῶν ὄλων τῶν αἰώνων ἀποδοκιμασθεὶς λίθος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' αὐτὸν

συνθλαστήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτὸν» (Λουκ. Κ' 17 - 18).

Ὁ Παντοκράτωρ ἰδρυτὴς τῆς ἀκαταλύτου Ὀρθόδοξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἔδωκε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἐν ἅκρᾳ αὐταπαρνήσει ἀγωνιζομένους κατὰ τῆς πλάνης δούλους του, «τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄψεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ». (Λουκ. 10:19). Πλήρης θεοῦ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ὁ καθ' ἡμέραν διὰ τὸν Χριστὸν ἀποθνήσκων Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ καὶ χαίρων ἐν τοῖς διὰ τὸν Χριστὸν παθήμασί του, ἀναφωνεῖ: «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. ΑΛΛ' ἘΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΑΣΙΝ ΥΠΕΡΝΙΚΩΜΕΝ διὰ τοῦ ἀγκυπῆσαντος ἡμᾶς» (Ρωμ. 8:36 - 37). Ὁ δὲ μυριοπαθὴς μέγιστος τῆς Δαμασκοῦ Φωστήρ Ἰωάννης, παρακινῶν τοὺς «πιστοὺς ἀνθρώπους» ὄλων τῶν αἰώνων εἰς τὴν συνέχισιν τῶν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγώνων

του ψάλλει· «**Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος.**»

Προχωρεῖτε λοιπόν. Προχωρεῖτε ὀπλῖται τῆς παρατάξεως Κυρίου εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκλήθητε ὑπὸ τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων. Ἄς μὴ σᾶς πτοοῦν αἱ φανταστικαὶ δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῶν ὀργάνων του. Προχωρεῖτε, ἀντιμετωπίζοντες τὰ πάντα οὐχὶ διὰ τῆς συνήθους, ἀλλὰ διὰ τῆς «θεοπνεύστου λογικῆς» καὶ διὰ τῆς «ὑπερόπλου δυνάμεως» τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ. Ἄς εἴσθε δὲ βέβαιοι, ὅτι εἰς τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν σας «πᾶσα φάραγξ θὰ πληροῦται καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς θὰ ταπεινοῦται, καὶ ἔσται τὰ σκολιά εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας» (Λουκ. Γ' 5).

Δὲν ἔχει ἀνάγκη μεταρρυθμίσεων ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Διαφυλάττει ἀλωβήτους τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας παρέλαβε παρὰ τῶν θεοφόρων Πατέρων, τῶν ὁποίων τὴν ἀποκάλυψιν ἄνωθεν ἔλαβον οὗτοι.

Ἡ διδασκαλία τῆς εἶναι ἀρτιωτάτη. Οἱ ἀνεκτίμητοι πνευματικοὶ θησαυροὶ τῶν Θεοφόρων Ἑλλήνων Πατέρων, τῶν ὁποίων γινώσκουσιν δὲν ἔχουν οἱ Δυτικοί, καθιστοῦν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀνταξίαν Νύμφην τοῦ Νυμφίου τῆς Χριστοῦ, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω, περιβεβλημένην, πεποικιλμένην». Τὰ θλιβερά παραδείγματα τῶν ἐπὶ τῆς εἰκονομαχίας καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Παλαιολόγων μεταρρυθμιστῶν, ὥς μᾶς γίνονται μαθήματα· διότι οὐχὶ μόνον ὠφέλειά τις δὲν προῆλθεν ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ τουναντίον μεγάλη ζημία προέκυψεν εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὰ ὅσα πρεσβεύει ἡ Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι καθηγιασμένα διὰ τῆς αἰωνοβίου πράξεώς της, μέχρι τῶν λεπτοτάτων λεπτομερειῶν. Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν μακρὰν καὶ ἔνδοξον σταδιοδρομίαν της ἔχει νὰ ἐπιδείξη ἀναριθμήτους ἁγίους, οἵτινες ἐσεβάσθησαν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν σεπτῶν παραδόσεων της, συνιστῶντες τὸν αὐτὸν πρὸς αὐτὰς σεβασμὸν πρὸς τοὺς πιστοὺς τοῦ μέλλοντος, καὶ παραδίδοντες εἰς

τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἐκκλίνοντας.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν διὰ τοῦ αἰωνοβίου αὐτοῦ σχήματός της ἡ Ἀγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἡμῶν ἐπιτυγχάνει, κατὰ τρόπον ἡγγυημένον καὶ ἀπόλυτον τὸν σκοπὸν της, τὴν σωτηρίαν τῶν ἐκάστοτε μελῶν της, τίς ἡ ἀνάγκη τῶν μεταρρυθμίσεων, καὶ δὴ κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιμον διὰ τὸν κόσμον ἐποχήν; Ἀλλως τε, ὥς εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν, ἡ ἐξύψωσις τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἐξωτερικῶν τυπικῶν σχημάτων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνακαινίσεως τῶν μελῶν της, διὰ τοῦ καθαρμοῦ τῶν καρδιῶν των. Ἡ δὲ ἀποτυχία εἰς τὴν ἱεραποστολήν της ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν μὴ ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει, τῶν ὅσων διδάσκουν οἱ διδάσκαλοί της.

Ἄν λοιπὸν ἐπιθυμῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ νὰ συντελέσωμεν πρὸς δόξαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας του, ὥς ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὅψιν μας τοὺς ἐξῆς λόγους τοῦ Κυρίου: **«Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὥπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.»**

ΛΟΓΟΙ ΧΡΥΣΟΙ

Περὶ ταπεινοφροσύνης.

Ὅπως εἶναι ἀδύνατον νὰ κατασκευασθῇ πλοῖον χωρὶς καρφιά, οὕτως εἶναι ἀδύνατον, νὰ σωθῶμεν χωρὶς τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἡ ταπεινοφροσύνη ἀποκτᾶται διὰ μέσου τῶν ἐνεδισμῶν, τῶν ὕβρεων, τῶν πληγῶν. Ἀφρων, μωρός, ἄτιμος εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν, ἀσθενὴς κατὰ τὴν δύναμιν, ὅλα αὐτὰ θὰ ἀκούσῃ παρὰ τοῦ κόσμου Ἀλλὰ σὺ μὴ ταραχθῇς. Ταῦτα εἶναι τὰ νεῦρα τῆς ταπεινοφροσύνης. Ταῦτα ὁ Κύριος ἡμῶν ὑπέφερε.

Μία ψυχὴ, ὅταν εἶναι ἀμελής πως καὶ δυσκίνητος εἰς τὸ καλόν, διὰ νὰ μὴ ναρκωθῇ καὶ καταλήξῃ εἰς τελείαν ἀδιαφορίαν, πρέπει νὰ τὴν ἐπαινώμεν.

Ὅσον δὴποτε σκληρὰ καὶ ἔαν εἶναι ἡ μάχαιρα, ὅταν αὕτη τεθῇ ἐπάνω εἰς τὸν ἄκμωνα (ἀμόνι) καὶ κτυπᾶται ἔστω ὑπὸ λίθου, ἐνδόλως θὰ σπάσῃ, καὶ ἄσκησις ὅσονδὴποτε σκληρὰ καὶ μακρὰ καὶ ἂν εἶναι, κατστρέφεται λόγῳ τῆς ὑπερηφανείας.

(Συγκλητικῇ)

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος

7

Ἀπὸ τῆς 20ῆς Μαΐου μέχρι τῆς 14 Ἰουνίου τοῦ 325 ἐγένοντο αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι. Κατὰ τὴν 14 Ἰουνίου ὁ Κωνσταντῖνος αὐτοπροσώπως ἐκήρυξε μετὰ πάσης ἐπισιμότητος τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν. Κατ' αὐτὴν μία ὥραία καὶ χριστιανικὴ πράξις τοῦ Αὐτοκράτορος ἔλαβε χώραν. Πλήθος ἐγγράφων δυσφημιστικῶν ἀπεστέλλετο ἀπὸ τινος χρόνου εἰς τὸ ἀνάκτορόν του. Ἐπίσκοποι κατήγγελλον ἄλλους Ἐπισκόπους τῶν. Ὁ Κωνσταντῖνος δὲν εἶχεν ἀνοίξει κανένα ἀπὸ αὐτά. Ἐσφραγισμένα καθὼς ἦσαν, διέταξε νὰ τὰ φέρουν εἰς τὴν Σύνοδον, καὶ νὰ καοῦν ἐνώπιον αὐτῆς. «Ἐπίσκοποι, εἶπεν, οὐδεὶς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἔχει ἐξουσίαν νὰ σᾶς κρίνῃ, μόνον ὁ Θεὸς θὰ ζητήσῃ ἀπὸ σᾶς λόγον τῶν πράξεών σας».

Διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης ὁ Κωνσταντῖνος, χωρὶς νὰ καθιερώσῃ τὴν ἀτιμωρησίαν διὰ τὰς παρεκτροπὰς τῶν Ἐπισκόπων, διεδήλωσε τὴν πρὸς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εὐλάβειάν του.

Τέλος, αἱ συζητήσεις ἤρχισαν. Εὐστάθιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀντιοχείας, λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων, ἐμακάρισε τὸν Αὐτοκράτορα διὰ τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ζήλόν του, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἐν τῇ ἀπαντήσῃ του διεκήρυξεν, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου θὰ εἶναι δι' αὐτὸν ἡ ἀδιαφύλονεϊκτος διατύπωσις τῆς Ἀληθείας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Εὐστάθιος ἐκάλεσε τὸν Ἀρείον, καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτὸν νὰ ἐξηγηθῇ σαφῶς. Βαθυτάτη σιγὴ ἐκυριάρχησε τότε ἐφ' ὅλης τῆς αἰθούσης. Πάντες ἠσθάνοντο, ὅτι ἡ ὥρα ἦτο κρίσιμος. Ὁ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀφορισθεὶς ἱερεὺς ἐπρόκειτο νὰ ἐκθέσῃ τὴν διδασκαλίαν του.

Δὲν ἐπρόφθασεν ἐν τούτοις ὁ Ἀρείος νὰ ἐκθέσῃ τὰ τῆς πίστεώς του, καὶ ἡ ἐκ τῶν λόγων του παραχθεῖσα ἐντύπωσις εἰς τὴν ἱερὰν ἐκείνην Σύνοδον ἦτο τοιαύτη, ὥστε βοὴ ἀσυγκρατήτων διαμαρτυριῶν συνεκλόνησε τὸ ἀνάκτορον. Μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ κλείσουν τὸ στόμα τοῦ βλασφημοῦ οἱ Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἔφραξαν πάντες τὰ ὦτά των διὰ νὰ μὴ ἀκούουν τὰς βλασφημίας του.

Ἡ αὐθόρμητος αὕτη κραυγὴ ἀγανακτήσεως, ἡ ὁποία ἀνεπήδησεν ἀπὸ τὰ στόματα ὄλων, εἶχεν ἤδη κρίνει τὸν Ἀρείον. Ἐὰν ἐπέμενε, τὸ ἀνάθεμα ἦτο ἀναπόφευκτον.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν ἀπόφασίν των ἐφ' ἑνός, ἐφ' ἑτέρου δὲ ἦτο ἀνάγκη νὰ δείξουν καὶ τὴν χριστιανικὴν ἐπιείκειαν, κατεπραῖνθησαν οἱ Ἐπίσκοποι. Ἐκλήθη τότε ἐκ νέου ὁ Ἀρείος καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν πλήρης ἐλευθερία νὰ ἀναπτύξῃ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστήριξε τοὺς ἰσχυρισμούς του, νὰ συζητήσῃ δὲ καὶ μετ' ἐκείνων, οἱ ὅποιοι θὰ ἀντέκρουον αὐτόν, ἵνα οὕτω διαχυθῇ πλήρως φῶς ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων. Ὁ Ἀρείος ἐγείρεται πάλιν. Ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐπιχειρηματολογίαν του, καὶ μετὰ πάθους, τὸ ὁποῖον

προσέδιδε δύναμιν εἰς τοὺς λόγους του, συνεχίζει τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἐπίσκοποι τινες λαμβάνουν τὸ μέρος αὐτοῦ, καὶ τὸν ὑποστηρίζουν μετὰ φανατισμοῦ, ἐνῶ ἄλλοι πολεμοῦν μετὰ ζωηρότητος. Οἱ λόγοι συγκρούονται καὶ διασταυροῦνται ὡς βολίδες ἐν πεδίῳ μάχης.

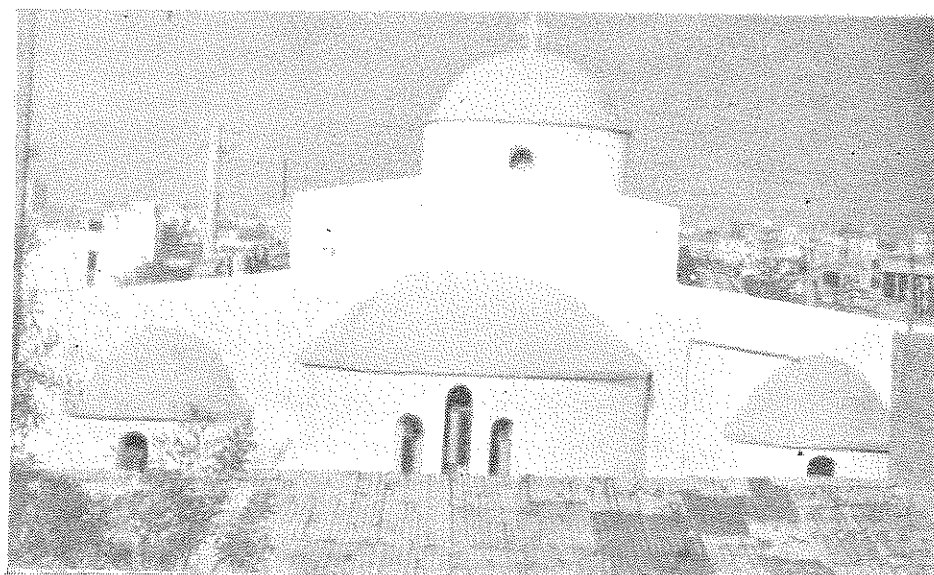
Αἰφνης εἰς νεῦμα τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας νεαρὸς τις κληρικὸς ἐγείρεται. Εἶναι μόλις τριάκοντα ἐτῶν μικρὸς εἰς τὸ ἀνάστημα, καὶ μὲ σῶμα μᾶλλον καχεκτικόν. Τὸ ὕψηλόν ὅμως μέτωπόν του, τὸ πρόσωπόν του, τὸ ὅποιον καθοραίνει μία χάρις ἀνδρσπρεπῆς, οἱ ὀφθαλμοὶ του, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεικονίζεται θέλησις ἰσχυρὰ καὶ ἀνδρική καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐκλάμπει διαπεραστικὴ τις φλόξ ὡς μάχαιρα, παρουσιάζουσι τὸ σύνολον τῆς φυσιογνωμίας αὐτῆς ἐξόχως ἐπιβλητικόν. Ἡ σεμνότης καὶ ἡ ψυχικὴ δύναμις, αἵτινα λάμπουν ἐπάνω του, περιβάλλουν τὸν νεαρὸν αὐτὸν κληρικὸν μὲ εἶδος τι γοητείας. Καὶ μόνῃ ἡ ἐμφάνισίς του προσεῖλκυσε τὴν γενικὴν προσοχὴν καὶ προδιέθεσε τοὺς πάντας νὰ τὸν ἀκούσουν μετὰ τῆς προσοχῆς ἐκείνης, μετὰ τῆς ὁποίας συνήθως ἀκροᾶται τις διδασκάλους γηράσκοντας ἐν τῇ σπουδῇ καὶ τῇ μελέτῃ τῆς σοφίας. Ἐξ ἄλλου, ὅλοι οἱ Πατέρες οἱ συγκροτοῦντες τὴν Σύνοδον ἐγνώριζαν ἤδη ἐκ προτέρου, ποίας ἀξίας ἦτο ὁ νεαρὸς αὐτὸς κληρικὸς, ποῖον τὸ μεγαλοφυὲς πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ποία ἡ ἀρετὴ του καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας ζήλος του. Ποῖος ἦτο ὁ νεαρὸς αὐτὸς κληρικὸς, εὐκόλως πᾶς τις δύναται νὰ τὸ μαντεύσῃ. Ὁ Ἀθανάσιος ὁ διάκονος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίας.

Εἰς τὴν ἀόριστον καὶ πομπώδη φρασεολογίαν τοῦ Ἀρείου ὁ Ἀθανάσιος ἀπαντᾷ μὲ τὴν σταθερὰν ἐκείνην διάλεκτον τῆς λογικῆς, ἡ ὁποία καθιστᾷ τὴν ἀλήθειαν σαφῇ καὶ ἀπρόσβλητον ὡς τὸν ἀδάμαντα. Διασαφηνίζει ὅσα ἐκ προθέσεως εἶχεν ἐπισκοπᾶσι ὁ αἵρεσιάρχης καὶ παρουσιάζει εἰς τὴν μετὰ καταπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ παρακολουθοῦσαν αὐτὸν ἱερὰν Σύνοδον, τὸ τερατώδες τῶν καινοτομιῶν καὶ κακοδοξιῶν τοῦ Ἀρείου. Ὁ Εὐσέβιος τῆς Νικαίης, ὁ Θεόγνης τῆς Νικαίας καὶ ὁ Μάριος τῆς Χαλκηδόνος, ἐκ τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ Ἀρείου, ἀγανακτοῦν ἀπὸ τὸ αἵματηρόν αὐτὸ μαστίγιωμα, τὸ ὁποῖον καταφέρει κατ' αὐτῶν ὁ ἥρεμος καὶ φωτεινὸς καὶ εὐσεβὴς συλλογισμὸς τοῦ νεαροῦ διακόνου. Ἀναπηδοῦν ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως, κραυγάζουν παραφόρως. Ἄλλ' ὁ Ἀθανάσιος ἀντεπεξέρχεται καὶ πρὸς αὐτοὺς μετὰ μοναδικῆς ψυχραιμίας. Ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποδεικνύῃ τὸ δόγμα τὸ Ἀποστολικὸν μετὰ καθαρότητος καὶ διωγείας, ἡτις ἔλυε πᾶσαν ἀμφιβολίαν, καὶ μετ' εὐγλωττίας ζωηρᾶς, ἥτις συνήρπαξεν ὄλων τὰς καρδίας, ἐμαρτύρει συγχρόνως τὸν ἀκατανίκητον πρὸς τὴν Ἀλήθειαν ἔρωτα, ὅστις ἔφλεγε τὰ στήθη τοῦ ἐμπνευσμένου ἐκείνου διακόνου.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης εἰς τὸν τρισυποστάτον Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγ. Τριάδος, παρὰ τὴν Βάσιν Κορωπίου Ἀττικῆς. Διακρίνονται οἱ Κληρικοὶ 1) Ἀρχιμ. Εὐγένιος Στερογιάννης καὶ 2) αἰδес. Νικόλαος Καλοσκάμης καὶ ὀπισθεν αὐτῶν τὸ ἐδλαβέστατον ζεῦγος Μιχαὴλ καὶ Βασιλικὴ Μανρογιάννη κρατοῦντες τὴν Ἁγ. Εἰκόνα, οἵτινες ἐδώρησαν τὸ πτῆμά των εἰς τὸ Γ. Φ. Ταμεῖον.

Ἡ ὀπισθία ἄποψις τοῦ νεοδμήτου Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Περιστερίου, ὅστις πανηγυρίζει τὴν 30 Νοεμβρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας καὶ λιτανείας. Καλοῦνται πάντες οἱ φιλέοργοι νὰ προσέλθωσιν. Λεωφορεῖα Λόφος Ἀξιωμ. στάσις Σχολεῖον ὁδ. Λαχανά 73.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

<i>Μέσω Διαχειριστοῦ</i>			
Τερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἀχιλλείου (Γούβας)	288	Ριάννα Πάσχου	50
Τερὸς Ναὸς Ἀγίου Σπυρίδωνος (Λαμίας)	402	Ἑλένη Ζ. Κερατιώτου	50
Σταυρούλα Κισκήρα	50	Σωτήριος Παπαμιχάλης	50
Τερὸς Ναὸς Ἀγίας Φιλοθέης	307	Σοφία Παπασπύρου	30
Τερὸς Ναὸς Ἀγ. Ταξιάρχων (Ν. Ἡράκλειον)	150	Κεράστα Κ. Κερατιώτου	50
Ἀντώνιος Γελενταλῆς	160	Δήμητρα Ἀναγνώστου	50
Τερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἀχιλείου	202	Ἑλένη Πιρήφτη	50
Τερὸς Ναὸς Ἀγίων Τριῶν Παρθένων	120	Ἀντωνία Δ. Λάμπρου	100
	1.679	Ἑλένη Ἀδάμ	50
		Εὐάγγελος Ἀδάμ	50
		Κων) νος Γ. Ρόμας	50
		Χρυσούλα Παν. Ρόμα	50
		Σοφία Παπασπύρου	30
		Ἀναστασία Π. Βασιλείου	30
<i>Μέσω Ἀρχ)του Εὐγενίου Στεργιογάννη.</i>		Μαρία Χριστοδούλου	30
Κων) νος Δημογιώργης	100	Χριστίνα Χριστοδούλου	20
Δημήτριος Πολύζος	50	Γεώργιος Μαραγκός	300
Ἑλένη Κερατιώτου	50	Γεωργία Μαραγκοῦ	200
Παναγιῶτα Ρόμα	100	Ἰωάννης Παπαμιχάλης	50
Ἑλένη Ἀδάμ	100	Μαρία Σκουρλή	25
Γεώργιος Μαραγκός	100	Μαρία Κουτρομπίνη	30
Αἰκατερίνη Χελιώτη	40	Κεράστα Κυριακοῦ	20
Ἀναστασία Γκιώκα	50	Μαρία Παπαχρήστου	20
Εὐγενία Σαλαζή	50	Μαρία Πρόφη	30
Φωτεινὴ Τσόρδα	40	Σοφία Ἀθ. Ντούνη	50
Ἀναστασία Χατζιλένα	100	Νίτσα Μήχα	20
Μαρία Ἀναγνώστου	50	Γεώργιος Βιτάλις	30
Ἀναστασία Νικολοῦ	30	Ὀλγα Παπαδημητρίου	20
Ἑλένη Τσάκωνα	50	Αἰκατερίνη Δήμα	20
Εὐαγγελία Στεργίου	50	Αἰκατερίνη Θηβαίου	20
Ἰσιδώρα Γ. Κόλια	50	Χρυσούλα Ἀδαμοπούλου	20
Αἰκατερίνη Κατσίκη	30	Βασιλικὴ Πρόφη	20
Ἀγγελικὴ Δ. Κώνστα	100	Σύνολον	2.775

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ
τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱ Μο-
νὴν Μπάλλας - Ἀττικῆς. Διακρίνονται ὁ
Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀδξέντιος, ὁ
Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, ὁ αἰδес. Γεώργιος
Σμυράκης, ὁ Μοναχὸς Παῖσιος, ἡ Γερόν-
τισσα Ἀκακία, αἱ Μοναχαὶ καὶ τμήμα
εὐσεβῶν πανηγυριστῶν.

Τὸ παλαιὸν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον τῶν Ἀγίων Θεοπνεύσεων Πατέρων, καὶ ἡ πλάνη τοῦ νέου Παπικοῦ, τοῦ ὑπὸ τῶν καινοτόμων, αὐθαιρέτως, ἀντικανονικῶς, καὶ ἀντορδο- δόξως εἰσαχθέντος.

Τὸ παλαιὸν ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον εἶναι πατροπαράδοτον, δύο χιλιάδων ἐτῶν περίπου. Εἶναι εἰς αἰωνόβιος θεσμός, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐκανόνισαν οἱ ἅγιοι Πατέρες τὸ Κυριακοδόριον καὶ λοιπὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς ἐκκλησίας μας. Ἀποτελεῖ τὴν πυξίδα τῆς θείας λατρείας, καὶ εἶναι ὁ προμαχὼν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ φύλαξ τῆς Ὁρθοδοξίας. Δι' αὐτὸ, ὅποτεν ἤλλαξαν τὸ παλαιὸν καὶ ἔφερον τὸ νέον, εὐκόλως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἱ ἀδελφοὶ μας Ἕλλη-
νες γίνονται αἰρετικοί, ἄθεοι, κομμουνισταί, μασσῶνοι, χιλιασταί. Τὸ νέον Παπικὸν ἡμερολόγιον εἶναι, κακο-
δοξος καινοτομία, προσκρούσασα εἰς πολλοὺς κανόνας τοῦ Μηδαλίου τῆς Ἐκκλησίας, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ δόγμα τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς, Ἀνατολικῆς, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διασπάσασα τὴν ἐνότη-
τητα αὐτῆς εἰς παλαιοῦς ἡμερολογίτας καὶ νεοῦς ἡμερολογί-
τας. Καὶ οἱ νεοῦς ἡμερολογίται, δὲν συνεορτάζουν μὲ τοὺς λοιποὺς Ὁρθοδόξους λαοὺς, Σερβίας, Πολωνίας, Σιῶν καὶ Ἀγίου Ὄρους, μὲ τὰ Πατριαρχεῖα Ἱεροσολύμων, καὶ λοιπὰς αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, παρὰ τὸν 34ον Ἀποστολικὸν κανόνα ὅπου λέ-
γει, νὰ ἐορτάζωμεν ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι μᾶζ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πρὸς δόξαν Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος. Δὲν ἐορτάζουν οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ νέον μὲ τοὺς ὀρθοδόξους, ἀλλὰ μὲ τοὺς αἰρετικούς παπι-
στάς καὶ προτεστάντας καὶ Φράγκους, παρὰ τὸν 37ον κανόνα τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου, «μὴ ἢ σ υ ν ε ο ρ-
τ ᾶ ζ ε ι ν μ ε τ ᾶ τ ῶ ν α ἰ ρ ε τ ι κ ῶ ν». Τὸ νέον καταφρονεῖ τὰς παραδόσεις καὶ εἶναι ὑπὸ ἀ-
νάθεμα: «εἴτις πᾶσαν παράδοσιν ἔγγραφον ἢ ἀγραφον ἀθετεῖ ἀνάθεμα». Μεταβάλλει καὶ ἀφαιρεῖ τὴν νηστειὰν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τὸ Κυριακοδόριον, τὴν τυ-
πικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας, τὸ κανόνιον τοῦ Πά-
σχα (τὸ νὰ κυμαίνεται, ἀπὸ 22 Μαρτίου, ἕως 25 Ἀ-
πριλίου) καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπὶ τέλους τὸ νέον ἔχει κα-
ταδικασθῇ ὑπὸ Πανορθόδοξων Συνόδων 1583, 87, 93, ἐπὶ πατριαρχείας Ἱεροσολύμων Β' (ὁλέπε Ἐκκλησιαστι-
κὴν ἱστορίαν Βαφείδου καὶ λοιπὰς).

Δὲν εἶναι δυνατόν ἐκεῖνα, ὅπου ἐθέσπισαν, ἐκανό-
νισαν, καὶ καλῶς παρεδέχθησαν Οἰκουμενικαὶ Σύνο-
δοι, νὰ μεταβληθῶσι ποτε ὑπὸ Συνόδων, καὶ δὴ, μονο-
μερῶς, αὐθαιρέτως καὶ ἀντικανονικῶς. Νῦν ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία ἀπεσχίσθη τοῦ κορμοῦ τῆς Ὁρ-
δόξου Ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ 7 Οἰκου-
μενικῶν Συνόδων, γενομένη Σχισηματικῇ. ἔχασε τὴν
χάριν κατὰ τὸν Β' Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασι-
λείου νεκρωθεῖσα, μὴ μεταδιδόμενη ταύτης τῆς χά-
ριτος, ὡς ἀποκοπεῖσα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας,
θρυμματίσασα λοιπὸν ἀγῶνας αἰῶνων Ἀγίων Πατέ-
ρων, διχφυλαζάντων πίστιν ἀλώθητον τόσους αἰῶνας.
Ὁ Ἑλληνικὸς περιούσιος λαὸς ἔπεσεν εἰς κακοδοξίας

ἀπὸ τὰς πολλὰς τοῦ ἁμαρτίας, ἐνῷ ἡ Ὁρθοδοξία δὲν
παίρνει νοθεύσεις καὶ νεωτερισμούς, ὁ δὲ νεωτερισμὸς
ἔφερεν τὸν ἐκφυλισμὸν, καὶ ἐάν δὲν πέσῃ τὸ ἀνθρώπι-
νον γένος εἰς μετάνοιαν, ἔφθασεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ·
διότι αἱ ἡμέραι πονηραὶ καὶ πάντες ἐξέκλιναν. Οἱ και-
ροὶ χαλεποί. Ἀνανήψωμεν τῆς πλάνης, ἀδελφοί, ἡ πί-
στις τῶν Πατέρων εὐρίσκεται ὑπὸ δοκιμασίαν πολ-
λοὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς! Ὀλισταί, Κομμουνισταί, Μασσῶ-
νοι, Χιλιασταί, κατορθώσαντες νὰ εἰσχωρήσουν καὶ
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀπὸ μεγάλῃς ἀδιαφορίας μας
πρὸς αὐτήν. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐγένετο ἀπὸ δηλητηριώ-
δη διδάγματα, μὲ θρασυτικὸς πλοκάμους ἀντιθρησκευ-
τικῶν προπαγανδῶν, μὲ ἡδυσπάθειαν, ὀλολατρείαν καὶ
σαρκολατρείαν.

Πολλοὶ Ἐπίσκοποι γνωρίζουν τὴν κακοδοξίαν καὶ
ἀντικανονικότητα τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολο-
γίου, δειλιάζοντες ὅμως γίνονται αἰρετικοὶ χάριν τῶν
ἰσχυρῶν τῆς γῆς, καὶ δι' ἀπόλαυσιν ἐπιγεῖων ἀγαθῶν,
λησμονήσαντες ὅτι «Πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσι τῆς
Ἐκκλησίας, ἥτις θὰ ἀποθῇ νικήτρια, πρὸς θρίαμβον
τῆς Ὁρθοδοξίας!!!...»

Ὁρθόδοξοι, αἱ παραδόσεις εἶναι τὸ κραταίωμα τῆς
πίστεώς μας. Αἱ παραδόσεις εἶναι ἡ ἱερὰ κιβωτός.
Διατὶ τὰς ἡγήθητε;

Ὅσοι εἰσθε ἱερωμένοι, σεῖς δέον νὰ ἐνσαρκοῦτε τὴν
ιδεάν τῆς πίστεως καὶ Θρησκείας μας· διατὶ τὴν ἐγκα-
ταλείψατε εἰς τὰ δίκτυα τῆς Δύσεως, καὶ τῆς Μασσω-
νίας;

Ἀναλογισθῆτε τοὺς Ἀγίους Πατέρας, οὓς διεδέ-
χθητε καὶ οἵτινες ἔχυσαν ποταμούς αἱμάτων διὰ
τὴν Πίστιν, ὅπως χύνεται τὸ νερὸ ἀπὸ τὰ λούκια τῶν
κεραμιδιῶν. Νὰ ἐπαναφέρετε τὴν ἐνότητα τῆς Πίστε-
ως. Ἡμεῖς θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν Πίστιν μας καὶ
δὲν θὰ παύσωμεν νὰ κράζωμεν μετὰ τοῦ σοφοῦ Βρυε-
νίου: «Οὐκ ἀρνησόμεθα σε, φίλη Ὁρθοδοξία, οὐ φευ-
σόμεθα σε πατροπαράδοτον σέβας, οὐκ ἀφιστάμεθα
σου, μητέρα εὐσέβεια. Ἐν σοὶ γάρ ἐγεννήθημεν, καὶ
σοὶ ζῶμεν καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα. Εἰδὲ καὶ καλέσῃ
καιρὸς - μωριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα». Ἀμήν.
Γένοιτο!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ μας «Φωνὴ
τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐρίσκεται εἰς τὴν λίαν δυσχε-
ρῇ θέσιν νὰ ἀναγγεῖλῃ, ὅτι διακόπτει τὴν ἀπο-
στολὴν τοῦ περιοδικοῦ εἰς τοὺς κ.κ. συνδρομη-
τάς, οἵτινες δὲν θὰ σπεύσουν νὰ ἀποστείλουν τὰς
συνδρομὰς των μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1968.

Καὶ τοῦτο λόγῳ οἰκονομικῶν ἀναγκῶν.

Γεγονότα καὶ σχόλια

Ὁ κομμουνισμός

Πεντήκοντα ἔτη συνεπληρώθησαν, ἀφ' ὅτου ὁ Κομμουνισμός ἐγκαθιδρύθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ρωσίαν.

Ἡ κοσμοθεωρία καὶ ὅλαι αἱ περὶ ἰσότητος τῶν ἀνθρώπων ἡχηραὶ ἐπαγγελίαι του, ἀνεδείχθησαν ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν πραγμάτων ἀνεφάρμοστοι, ἀποδειγμένη οὕτωπια.

Κατετμήθη ἤδη εἰς πολλὰς ἀλληλοσυγκρουόμενάς φατρίας, συγκρατούμενος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ νῦν διὰ τῆς σκληρᾶς βίας. Ὑπάρχει δὲ ἡ βεβαία προσπεικὴ, ὅτι θαίνει πρὸς διάλυσιν.

Ἡθέλησε γὰρ ἀγνοήσῃ τὸν «ΟΝΤΑ» καὶ Δημιουργόν τοῦ Σύμπαντος Παντοκράτορα Θεόν, κατὰ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ὅποιου ἐκήρυξεν ἀμείλικτον πόλεμον. Ἀλλ' ἠττήθη, ὡς ἦτο ἐπόμενον. Ἐλάβεν ἐκθασιν, διὰ πολλοστήν φοράν, ὁ προφητικὸς λόγος τοῦ Θεοῦ διὰ τοὺς ἐνισταμένους «κατὰ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ Αὐτοῦ»: «Ὁ κα το ι κ ῶ ν ἐ ν Ο ὕ ρ α ν ὅ τ ις ἐ κ γ ε λ ᾶ σ ε τ α ι α ὐ τ ο ῦς, καὶ ὁ Κ Ὑ ρ ι ος ἐ κ μ υ κ τ η ρ ι εῖ α ὐ τ ο ῦς... ἐ ν τ ῷ θ υ μ ῷ α ὐ τ ο ῦ τ α ρ ᾶ ξ ε ι α ὐ τ ο ῦς». ὡς σ κ ε ῦ η κ ε ρ α μ έ ως σ υ ν τ ρ ί ψ ε ι α ὐ τ ο ῦς». (Ψ α λ μ. 2 ος). Καὶ ἐν τῇ Καινῇ: «...Κ αὶ ὁ π ε σ ῶ ν ἐ πὶ τ ὸ ν λ ί θ ο ν τ ο ῦ τ ο ν (τ ὸ ν Χ ρ ι σ τ ὸ ν). σ υ ν θ λ α σ θ ῇ σ ε τ α ι ἐ φ' ὃ ν δ' ἄ ν π έ σ η λ ι κ μ ῇ σ ε ι α ὐ τ ὸ ν». (Μ α τ θ. Κ Α' 44).

Τὰ ἐγκώμια τῆς «Καθολικῆς»

Τὸ ὅτι ἡ ἐφημερίς τῶν Πατικῶν «Καθολικὴ» ἐγκωμιάζει διὰ πολλῶν, καὶ δὴ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην, ἀποτελεῖ ἀναντίρρητον τοῦτο ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ Οἰκουμηνικός ἐστὶν εὐθυγραμμισμένος πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰ συμφέροντά της. Αὐτό, ἄλλως τε, ἀποδεικνύουν οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις του. Ἐχει πάθει ψύχωσιν διὰ τὴν ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἐνῶ ἡ ἔνωσις ἐστὶν συμφέρουσα, ὅταν γίνῃ κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Ἀληθείᾳ.

Τὸ κῆμα τῆς ἀνηθικότητος

Τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλλάδα μας, «αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν». Καθημερινῶς αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν συλλήψεις μαστροπῶν ἀλλὰ καὶ ἀνακαλύψεις ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διαφθορῶν τῶν κατὰ φύσιν καὶ παρά φύσιν ἀκατανομάστων αἰσχροτήτων. Διὰ τὸ κατάντημα αὐτό, τῶν νέων πρὸ παντός, εὐθύνόμεθα ὅλοι. Πρωτίστως ἡ οἰκογένεια, τὸ σχολεῖον, ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ πολιτεία. Πρέπει νὰ γίνῃ μία μεγάλη σταυροφορία διὰ τὴν πάταξιν, καὶ εἰ δυνατόν, διὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ τοιοῦτου κακοῦ, τὸ ὁποῖον τόσοον μᾶς ἐκθέτει.

Ἡ ἐγκληματικότητα

Φυσικὴ συνέπεια τῆς ἀκολάστου ζωῆς εἶναι ἡ αὐξησις τῆς ἐγκληματικότητος. Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀστυνομικῶν δελτίων γίνεται φανερόν, ὅτι τὰ περισσότερα τῶν ἐγκλημάτων ἔχουν αἰτίαν τὴν ἀνηθικότητα. Δυστυχεῖς ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι! ὑπερέβημεν εἰς αἰσχροτήτα καὶ ἀγριότητα καὶ αὐτὰ τὰ ἀνήμερα θηρία! Ἦγνοήσαμεν τὸν ἠθικὸν νόμον τοῦ Εὐαγγελίου, ἔχοντες ὡς ἐπικάλυμμα τῆς κακίας μας τὴν ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία μᾶς ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεόν. Διότι ὁ ἐμπαθὴς ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἐλεύθερος, ἀλλὰ δούλος τῶν παθῶν του. Τὸ λέγει ὁ Ἀπόστολος, «ὡ γάρ τις ἦττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται» (Β' πέρ. 6' 19)

Τηλεόρασις

Προσέτεθῃ εἰς τὰ τόσα ἄλλα μέσα τῆς διαφθορᾶς καὶ ἡ τηλεόρασις, τὴν ὁποίαν παρακολουθοῦν μετὰ μανίας ὅλων τῶν ἡλικιῶν ἄνθρωποι. Εἰσῆλθῃ εἰς τὰ ἄδυστα τῆς οἰκογενείας, ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ αὐτῆς. Διότι τὰ προγράμματα τῆς κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ ἠθικά. Προβολὴ ἐγκλημάτων, φόνων, αἰσχροτήτων, πρὸς τὰ ὁποῖα καὶ τὰ νήπια ἀκόμη ἐλκύονται. Δυστυχῶς ἡ τεχνικὴ πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος συντελεῖ πρὸς τὴν ἠθικὴν κατὰπτωσιν αὐτῆς, τὰ δὲ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι θλιβερά δι' ὅλους μας εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον.

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἀνετυπώθη ἡ πανηγυρικὴ ἀκολουθία τῶν Μεγαλομαρτύρων ἁγίων Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου, περιέχουσα πλὴν τῆς ἀκολουθίας Αὐτῶν, τὴν Παράκλησιν, χαιρετισμούς, τὸ Μαρτύριον καὶ ἐγκωμιαστικούς λόγους Αὐτῶν μετὰ Προλόγου τῆς πρὸ 36 ἐτῶν πρώτης ἐκδόσεως τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος καὶ Πνευματικοῦ Π. Ἱερωνύμου, τοῦ ἁγιορείτου, τοῦ κτήτορος τοῦ Ἱ. Πουχαστηρίου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Πάρνηθος καὶ ἐπιλόγου ἀναφερομένου εἰς τὴν σύγχρονον ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν τοῦ Μοναχοῦ Μάρκου. Ἐν ἰδίῳ δὲ παραρτήματι τὸ «Μικρὸν κεκραγᾶριον» ἢ καὶ κατανυκτικώταται εὐχαί, σταχυολογημέναι ἀπὸ τοῦ Κεκραγαρίου τοῦ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου καὶ κινουσαι εἰς ἔνθεον πόθον τὴν φιλόθεον ψυχὴν.

Τιμὴ τοῦ τεύχους τῆς Ἱερᾶς πανηγυρικῆς ἀκολουθίας περιεχομένης καὶ τὸ Μικρὸν Κεκραγᾶριον δρχ. 30, τοῦ δὲ ἐν ἰδίῳ τεύχει Μικροῦ Κεκραγαρίου μετὰ τοῦ ἐπιλόγου δρχ. 10.— Ἀπὸ τῶν Γραφείων ἡμῶν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθεύωνται ταῦτα.

Ἐξεδόθη ἐσχάτως καὶ κυκλοφορεῖ τὸ περισπούδαστον πόνημα τοῦ διαπρεποῦς ἱεροκλήρυκος Σερρών κ. Ἐπιφανίου Α. Σκανδάλη ὑπὸ τὸν τίτλον «Π ε ρ ι σ τ α τ ι κ οὶ Ἀ ὁ γ οὶ καὶ Π ρ ο σ φ ω ν ῆ σ ε ις διὰ τ ὸ ν ἐ φ η μ έ ρ ι ο ν τ ῆς ὡ π α ί θ ρ ο υ».

Συνιστῶμεν ἐκθύμως εἰς τοὺς ἐνασχολουμένους μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ Λόγου τὴν ἀγορὰν τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου.

Τιμᾶται δρχ. 70

Ἀπευθύνεσθε πρὸς τὸν Ἱ ε ρ ο κ ή ρ υ κ α Ἐ π ι φ ά ν ι ο ν Σ κ α ν δ ά λ η ν. Σ έ ρ ρ ας.

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

Αντορθόδοξοι Δηλώσεις

Ο νέος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Νικόλαος, ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον του, ὅτι θὰ συμβαδίσῃ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καθότι, λέγει, εἶναι αἵτημα τῶν καιρῶν. Αἱ διαφοραὶ λέγει, Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀσήμαντοι καὶ ὁ ἥλιος τῆς ἀγάπης ἀποχρωματίζει αὐτὰς καὶ πλησιεστέως μᾶς φέρει εἰς τὴν ἀρχαίαν πίστιν. Ἀνῆκομεν λέγει εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν, ἔχομεν τὸν αὐτὸν Χριστὸν, τὸ αὐτὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ἴδιον βάπτισμα, τὸ ἴδιον ποτήριον.

Ἐχομεν λοιπὸν καὶ τρίτον Προκαθήμενον μετὰ τὸν Ἀθηνάγορα καὶ Ἰάκωβον, ὅστις πιστεύει εἰς τὴν οἰκουμενικότητα. Ἀντάσιος διάδοχος τοῦ διαιρέσαντος τὴν Ὀρθοδοξίαν Μελετίου Μεταξάκη. Τέλειος λατινόφων καὶ Οἰκουμενιστής. Ὡστε χίλια χρόνια περίπου μῖσος Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ δὲν ὑπῆρχον δογματικαὶ διαφοραὶ! Ἐνα βάπτισμα γνωρίζει ἡ Ἐκκλησία. Πῶς ὁ Πατριάρχης ὁμολογεῖ, ὅτι ἔχομεν ἐν βάπτισμα, ἐφόσον οἱ Λατῖνοι ἔχουν ράντισμα καὶ τὴν χρίσιν μετὰ τὸ σέλον;

Ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὅσοι ποθοῦν τὴν ἑνωσιν, παραθεωροῦν τὰς δογματικὰς ἀληθείας τῆς Ὀρθοδοξίας, λογίζοντες ταῦτα μύθους καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐνωθοῦν μετὰ οἰανδήποτε ὁμολογίαν. Ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὴν ἱερὰν παράδοσιν, τότε δὲν λεγόμεθα Ὀρθόδοξοι. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀψηφῶν τοὺς Θεοὺς καὶ Ἱερούς Κανόνας καὶ τὰς ἁγίας Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ζητεῖ Ἀθηνάγορειον ἑνωσιν.

Αἱ δηλώσεις αὗται μᾶς λυποῦν θεδαίως καὶ μᾶς προειδοποιοῦν, ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία ἀπεμπολεῖται. Ἀσφαλῶς οἱ θέλοντες ὀρθοδόξως διῶσαι πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμοι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, διότι ἡ Ὀρθοδοξία κινδυνεύει. Βεβαίως πολεμοῦντες τὴν Ὀρθοδοξίαν θὰ ἀναδείξουν ἀγωνιστὰς καὶ ὅσον τὴν πολεμοῦν τόσον λαμπροτέρα καὶ στερεωτέρα γίνεται κατὰ τὴν ἀψευδῆ ρῆσιν τοῦ Διδασκάλου μας «καὶ πύλαι Ἰερουσὺλὸν οὐ κατισχύσουσι αὐτῆς», ἀλλοίμονον ὅμως εἰς τοὺς πολεμοῦντας αὐτήν.

Ἄς ἔχουν ὑπ' ᾧφει, ὅτι ἐὰν ὁ Μεταξάκης δι' ἐν ἡμερολογιακὸν ζήτημα διήρесе τὴν Ἐκκλησίαν, μετὰ τὴν ἑνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὑφισταμένων τῶν δογματικῶν διαφορῶν πολλῶ μᾶλλον θὰ διαιρέσουν τὴν Ὀρθοδοξίαν, θὰ μακρύνουν ἑαυτοὺς τῆς Ὀρθοδόξου ὁμηγύρεως γινόμενοι προδόται τῆς πίστεώς των. Ἄς προσευχώμεθα ζητοῦντες ἐνίσχυσιν παρὰ Κυρίου, καθότι αἱ ἡμέραι ὑπὲρ πονηραὶ εἰσὶ. Θὰ πλανηθοῦν εἰ δυνατόν καὶ οἱ ἐκλεκτοί. Μακάριοι, ὅσοι φυλάξουν τὴν ὁμολογίαν τοὺς καθαρὰν ἕως τέλους. Ὅπως οὗτοι ἐργάζονται τίνι τρόπῳ θὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἔργον των, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἂς ἐτοιμάζωμεν ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ γένοιτο! δεχθώμεν τοιαύτην θλιβεράν ἑνωσιν.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

— Τὴν 21 Νοεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην, ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου πανηγυρίζει ἡ Ἱ. Μονὴ τῆς Παναχράντου Μεγάρων (περιβάλλει Παπᾶ) δι' ὀλονυχτίου ἀγρυπνίας. Συγκοινωνία Μεγάρων ἀπὸ Θεσσαίου, πλατεῖα Ἀσωμάτων.

— Τὴν 25 Νοεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν, ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Μεγαλομ. Αἰκατερίνης καὶ Μεγαλομ. Μερκουρίου πανηγυρίζει δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς Πατησίων.

— Τὴν 30 Νοεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου πανηγυρίζει δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ὁ νεόδμητος ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς Περιστερίου. Λεωφορεῖα Λάφης Ἀξιωματικῶν, στάσις Σχολεῖον, ἐδ. Λαχανᾶ 73.

ΠΕΝΘΗ

Κατ' ἀνταπόκρισιν τοῦ αἵδεσ. Νικολ. Παπαδοπούλου ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀναργύρων Ποταμῆς θάσσο ἀπεβίωσεν ἐκεῖ εἰς γῆρας βαθύ 1) ἡ Δέσποινα Κανάρια ἡλικίας 79 ἐτῶν τὴν 1 Ὀκτωβρίου καὶ 2) ἡ Αἰκατερίνη Ἀσβεστᾶ ἡλικίας 82 ἐτῶν τὴν 14 Ὀκτωβρίου. Ἀμφότεραι αἱ ἀείμνηστοι διεκρίνοντο διὰ τὴν μεγάλην εὐσέβειάν των καὶ τὸν θερμὸν ζῆλον των ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὴν Ἀβραμαϊάν φιλοξενίαν των. Εἰς τὸν καιρὸν δὲ τῶν διωγμῶν ἀνέπτυξαν ἀπαράμιλλον δραστηριότητα εἰς τὸ παράρτημά των, ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν Ἱερῶν αὐτῆς παραδόσεων.

Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ ἀναπαύσῃ τὰς ψυχὰς των εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, εἰς δὲ τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς αὐτῶν νὰ παράσῃ παρηγορίαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἡμεροδεῖκται τοῖχου καὶ τσέπης τοῦ ἔτους 1969 ἐξετυπώθησαν ἐφέτος μετὰ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὄλην.

Παρακαλοῦνται, ὅθεν οἱ ἐφημεριοὶ καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καὶ Παραρτημάτων Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ, ὅπως διαδίδωσιν ἀμέσως τὰς παραγγελίας των. Τὸ προῖον τούτων θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Οἰκοτροφείου μας.

Τυμαὶ ἡμεροδ. Τοῖχου δρ. 10 τσέπης δρ. 3 καὶ καρτελλῶν ἀναρτήσεως ἡμερολογίου τοῖχου δρ. 3.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ πληρώματος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ὅτι αἱ συνεδριάσεις τῆς Συνεδριτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ γίνωνται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν δις τῆς ἐβδομάδος ἥτοι ἐκάστην Τρίτην ἀπόγευμα 5—8 μ. μ. καὶ Παρασκευὴν πρωΐαν 10—1 π. μ.